

Mugu tosa um fiskivinnuna

Forkvinnan í grønlenska andstöðuflokkinum Siumut, Aleqa Hammond, vil hava landsstýrið at skipa fyri einari ráðstevnu, sum skal viðgera framtíðina hjá grønlensku fiskivinnuni. Aleqa Hammond sigur, at fiskivinnan í Grønlandi stendur fyri stórum avbjóðingum bæði á nær- og fjarleiðum og bæði á sjógvi og landi. Tí heldur hon, at tað er umráðandi at halda eina ráðstevnu, sum skal viðgera teir ymsu trupulleikarnar, og sum skal seta út í kortið, hvørja kós tann grønlenska fiskivinnan skal halda tey næstu árin.

Ikki tíð til veðrið

Nógv bendir á, at USA fær ikki stundir til at røkka einari innanhýsis semju undan veðurlagsráðstevnuni í Keypmannahavn í desember. Tað er leiðarin hjá demokratunum í Senatinum, Harry Reid, sum hevur sagt, at tað er ikki serliga sannlíkt, at Kongressin fær tíð til at viðgera og avgreiða eitt so umfatandi mál sum veðurlagsbroytingarnar undan ráðstevnuni í Keypmannahavn. Reid vísir á, at Kongressin hevur úr at gera við at viðgera uppskotini hjá Barack Obama, forseta um sjúkratrygging og nýskipanir á heilsuøkinum.

Nakin list í hvítum rúmi

Tekningarnar hjá Nils Vollertsen og leirlutirnir hjá Vígdis Petersen skapa eitt sermerkt samspæl á framsýning í Stephanssons húsi

Ein sælur friður hvílir yvir hvíta rúminum í Stephanssons húsi, har listafólkini Nils Vollertsen og Vígdis Petersen í lötuni sýna fram sína merkisvert skroypiligu og naknu list

LIST

Anna V. Ellingsgaard
anna@sosialurin.fo

Eina løtu tykist tað, sum at hvíta kjallarárúmið í Stephanssons húsi á Kongabrunni er sett í undantaksstöðu frá býarlívinum uttanfyri. Naknu tekningarnar hjá Nils Vollertsen og frumkendu leirlutirnir hjá Vígdis Petersen hava tikið ein frið við sær inn, sum seta ferð á larmin av tínum egnu tonkum - ikki eitt vánaligt

útgangsstøði fyri eina listaframsýning.

Við sváulpinni og pappi

Á hvítu veggnum hanga ein røð av ráhvítu pappstykkjunum, sum Vollertsen hesuferð brúkar sum lørift. Við fyrsta eygnabrá tykjast pappettini meir at kalla tóms, men so hvørt, tú kemur nærri, varnast tú eitt túsjandi lív av rørlum onkuntíð í stöðugum samspæli við nakrar næstan ósjónligar grønar plettir, sum samstundis toga hvítu bakgrundina enn longur fram.

Flestu tekningarnar ímynda fuglar á ein hátt, so tú gevst at hugsa um fuglin sum eitt djór við ávísam litum og í einum ávísam náttúruumhvøvi. Alt tað er skavað burtur, og eftir standa hábærsligu rørlunar,

sveimandi, stokkutar og skroypiligar onkursvegna. Ikki sum fullfiggjaðar rørlur, men allatíðina á veg - eisini til eina nýggja rørlu í eini aðrari tekning á somu mynd, har onki er avgjørt frammanundan.

- Eg royni at geva myndini eitt so spontant útrykk, sum til ber, millum annað við íblástri frá struktúrinum í pappinum. Á hesum myndunum havi eg teknað við kol og brendum sváulpinnum, sigur Nils Vollertsen, sum eisini í aðrar mátar letur pláss vera fyri tí spontana.

Eitt nú er fyra ára gamla dótturin Katrine eisini sloppin at seta sítt fingrimerki á fleiri av myndunum.

- Onkuntíð hevur hon snýkt seg at tekna sína egnu lítlu tekning inn í myndina. So í staðin fyri at skelda um

tað, lati eg hennara tekningar blíva part av verkinum. Barnatekningar hava okkurt vælgerandi fremmant yvir sær, sum vit vaksnu ikki duga at eftirlíkna nógv sannførandi, heldur Nils Vollertsen, sum eisini letur tíðarinnar tonn sleppa upp í leikin.

- Summi av hesum papppettunum hava ligið nakað leingi í ljósinum, áðrenn eg byrjaði at tekna á tey. Har kann eg so brúka gulnaðu kantaranar til at geva myndini eina dýpd, sum annars kann vera trupul at raka, sigur listamaðurin.

Goysandi list

Í hvíta rúminum ganga nærum provokerandi naknu myndirnar hjá Vollertsen inn í eitt áhugavert samspæl við leirlutirnar hjá Vígdis Petersen, sum standa á gólv-

inum. Eins og fuglarørslurnar, hava jørðlittu leirlutirnir okkurt tigandi hábærsligt yvir sær, okkurt organiskt og frumkent, har tilfar og aldukendar, hvørvandi rørlur geva verkunum lív.

- Mær dámar best at brúka rátt leir, sum fær anda frítt. Glasurin brúki eg oftast fyri at geva ruftluta og poknuta flatuni eitt mótsæl og kanska eitt meir grafiskt útrykk, sigur Vígdis Petersen.

Listarliga samspælið við tekningarnar hjá Vollertsen kemur kanska serliga til sjóndar í eyðkendu strokunum í glasurinum, sum skifta stöðugt millum skjótar og seinar rørlur.

Eisini í sjálvum skapinum er tað rørlan, sum fyrst fangar eygað í leirlutunum. Eitt nú í myrka grástriputa verkinum, sum leiðir tankarnar á ein hval, sum kav-

og bert sveivin stingur upp undan.

- Tilfarsliga dámar mær eisini at mana fram kensluna av leivdum frá einum eldgosi. Sjálvst um eg fái nógv an íblástur frá Japanskari mentan og list, so haldi eg, at netupp í ráa tilfarinum sæst ein samanrenning millum tað japanska og tað norðurlenska, sigur Vígdis Petersen.

Í fleiri mátar tykist tilskipingin til eldgos eisini vera ein rámandi yviskrift til framsýningina hjá teimum báðum listafólkunum, har ein brádligur froydur skapar nýtt lív, nýggj skap og nýggjar mátar at eygleiða heimin.

Framsýningin í Stephanssons húsi letur aftur sunnudagin.